

สารบัญ

บทที่ ๑	แนวความคิดพื้นฐานของกระบวนการพิจารณาทางปกครอง และความเป็นมาของกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง	๒๓
๑.	แนวความคิดพื้นฐานของกระบวนการพิจารณาทางปกครอง	๒๓
๒.	ความเป็นมาและวิวัฒนาการของกฎหมายนี้ในต่างประเทศ	๒๕
๓.	ความเป็นมาและวิวัฒนาการของกฎหมายนี้ในประเทศไทย	๒๗
๓.๑	พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒	๒๗
๓.๒	ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติราชการ เพื่อประชาชนของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๒	๓๐
๓.๓	การจัดทำร่างกฎหมายเกี่ยวกับวิธีพิจารณาทางปกครอง	๓๓
๓.๓.๑	การดำเนินการในสมัยรัฐบาลที่มีนายอานันท์ ปันยารชุน เป็นนายกรัฐมนตรี	๓๓
๓.๓.๒	การดำเนินการในสมัยรัฐบาลที่มีนายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี	๓๖
๓.๓.๓	การดำเนินการในสมัยรัฐบาลที่มีนายบรรหาร ศิลปอาชา เป็นนายกรัฐมนตรี	๓๘
บทที่ ๒	ขอบเขตการบังคับใช้พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙	๓๙
๑.	ขอบเขตการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้	๓๙
๑.๑	การบังคับใช้กับ “วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง” ตามกฎหมายต่าง ๆ	๓๙
๑.๑.๑	“การพิจารณาทางปกครอง” ตามพระราชบัญญัตินี้	๔๑

๑.๑.๒ “เจ้าหน้าที่” ตามพระราชบัญญัตินี้	๔๖
๑.๑.๓ “คำสั่งทางปกครอง” ตามพระราชบัญญัตินี้	๔๙
๑.๒ พระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายที่กำหนดมาตรฐานกลาง	๗๐
๑.๒.๑ กฎหมายเฉพาะกำหนดหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมไว้ไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้	๗๐
๑.๒.๒ กฎหมายเฉพาะกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติราชการไว้ไม่ต่ำกว่าพระราชบัญญัตินี้	๗๓
๑.๒.๓ กฎหมายเฉพาะกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาอุทธรณ์ได้แย้งไว้แตกต่างจากพระราชบัญญัตินี้	๗๓
๑.๒.๔ มาตรการบังคับทางปกครองตามกฎหมายเฉพาะ	๗๔
๒. ข้อยกเว้นการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้	๗๔
๒.๑ รัฐสภาและคณะรัฐมนตรี	๗๔
๒.๒ องค์การที่ใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญโดยเฉพาะ	๗๕
๒.๓ การพิจารณาของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีในงานทางนโยบายโดยตรง	๗๕
๒.๔ การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์	๗๖
๒.๕ การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์และการสั่งการตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา	๗๖
๒.๖ การดำเนินงานเกี่ยวกับนโยบายต่างประเทศ	๗๖
๒.๗ การดำเนินงานเกี่ยวกับราชการทหาร	๗๖
๒.๘ การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา	๗๗
๒.๙ การดำเนินกิจการขององค์การทางศาสนา	๗๗
บทที่ ๓ คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง.....	๗๙
๑. เหตุผลและความจำเป็นของการมีคณะกรรมการฯ	๗๙
๒. องค์ประกอบของคณะกรรมการฯ	๘๐
๓. อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ	๘๑
๓.๑ อำนาจหน้าที่ที่สำคัญของคณะกรรมการฯ	๘๑
๓.๒ ความเห็นของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง	๘๒



บทที่ ๔	เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจทำการพิจารณาทางปกครอง	๘๓
๑.	“เจ้าหน้าที่” จะต้องได้รับการแต่งตั้งโดยชอบด้วยกฎหมาย	๘๔
๒.	“เจ้าหน้าที่” จะต้องเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องนั้น	๘๔
๓.	คณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครอง	๙๐
๓.๑	ข้อพิจารณาเบื้องต้น	๙๐
๓.๒	หลักเกณฑ์เกี่ยวกับความดำรงอยู่ในทางกฎหมายและการดำเนินงาน ของคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครอง	๙๒
๔.	“เจ้าหน้าที่” และกรรมการในคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการ พิจารณาทางปกครองจะต้องมีความเป็นกลางในเรื่องนั้น	๙๖
๔.๑	กรณีที่ว่า “เจ้าหน้าที่” หรือกรรมการในคณะกรรมการที่มีอำนาจ ดำเนินการพิจารณาทางปกครองมีส่วนได้เสีย	๙๖
๔.๑.๑	“เจ้าหน้าที่” หรือกรรมการในคณะกรรมการซึ่งมีอำนาจ ดำเนินการพิจารณาทางปกครองมีความสัมพันธ์ส่วนตัว กับคู่กรณี	๙๗
๔.๑.๒	พฤติการณ์อื่นที่ชวนให้เกิดความเคลือบแคลงสงสัยได้ว่า “เจ้าหน้าที่” หรือกรรมการในคณะกรรมการที่มีอำนาจ ดำเนินการพิจารณาทางปกครองอาจจะทำการพิจารณา ทางปกครองโดยไม่เป็นกลาง	๙๙
๔.๑.๓	ความเห็นของคณะกรรมการวิปฏิบัติราชการทางปกครอง	๑๐๐
๔.๑.๔	แนวคำวินิจฉัยของศาลปกครอง	๑๐๓
๔.๒	วิธีปฏิบัติเมื่อ “เจ้าหน้าที่” หรือคณะกรรมการที่มีอำนาจ ดำเนินการพิจารณาทางปกครองมีส่วนได้เสีย	๑๐๗
๔.๒.๑	“เจ้าหน้าที่” ซึ่งมีอำนาจทำการพิจารณาทางปกครอง มีส่วนได้เสีย	๑๐๗
๔.๒.๒	กรรมการในคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณา ทางปกครองมีส่วนได้เสีย	๑๐๙
๔.๓	ข้อยกเว้นบทบังคับเรื่องความไม่เป็นกลาง	๑๑๑

บทที่ ๕	คู่กรณีในการทำคำสั่งทางปกครอง	๑๑๓
๑.	บุคคลที่เป็นคู่กรณี	๑๑๓

ACC NO. T 1841
DATE RECEIVED 16 มี.ค. 2548
CALL NO. ๓4๒-๓๙3 ๖4๕5 ๓๑-2

๑๔ คำอธิบายกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

๒. ความสามารถของคู่กรณี	๑๑๔
๓. การกระทำการโดยตัวแทน	๑๑๖
๓.๑ ตัวแทนของคู่กรณีรายเดียว	๑๑๖
๓.๒ ตัวแทนร่วมของคู่กรณีเกิน ๕๐ คน	๑๑๘

บทที่ ๖ การพิจารณาออกคำสั่งทางปกครอง ๑๒๑

๑. การเริ่มการพิจารณาทางปกครอง	๑๒๑
๒. หลักในการพิจารณาทางปกครอง	๑๒๒
๒.๑ หลักการไม่ยึดแบบพิธี	๑๒๒
๒.๒ หลักความรวดเร็วและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน	๑๒๒
๒.๓ หลักการใช้ภาษาไทย	๑๒๕
๒.๔ หลักการพิสูจน์ความจริงและการควบคุมดูแลการพิจารณา โดยเจ้าหน้าที่	๑๒๗
๓. สิทธิของคู่กรณี	๑๒๙
๓.๑ สิทธิได้รับแจ้งผลกระทบต่อสิทธิ	๑๓๐
๓.๒ สิทธิมีทนายความและที่ปรึกษา	๑๓๕
๓.๓ สิทธิแต่งตั้งผู้ทำการแทน	๑๓๘
๓.๔ สิทธิได้รับคำแนะนำและได้รับแจ้งสิทธิหน้าที่ในกระบวนการพิจารณา	๑๓๘
๓.๕ สิทธิตรวจสอบเอกสารของเจ้าหน้าที่	๑๓๙
๓.๕.๑ บทบัญญัติของกฎหมาย	๑๓๙
๓.๕.๒ ความเห็นของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง	๑๔๓
๓.๖ สิทธิได้รับการพิจารณาโดยรวดเร็ว	๑๔๕
๓.๗ สิทธิได้ทราบเหตุผลของคำสั่งทางปกครอง	๑๔๕
๓.๘ สิทธิได้รับแจ้งวิธีการอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครอง	๑๔๗
๓.๘.๑ บทบัญญัติของกฎหมาย	๑๔๗
๓.๘.๒ ความเห็นของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง	๑๔๙
๔. รูปแบบของคำสั่งทางปกครอง	๑๕๑
๔.๑ คำสั่งด้วยวาจา	๑๕๒
๔.๒ คำสั่งเป็นหนังสือ	๑๕๓
๔.๓ คำสั่งโดยวิธีการอื่น	๑๕๘

๕. การกำหนดเงื่อนไขในคำสั่งทางปกครอง	๑๕๘
๕.๑ การกำหนดให้สิทธิหรือภาระหน้าที่เริ่มมีผลหรือสิ้นสุด ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง	๑๕๙
๕.๒ การกำหนดให้การเริ่มมีผลหรือสิ้นสุดของสิทธิหรือภาระหน้าที่ ต้องขึ้นกับเหตุการณ์ในอนาคตที่ไม่แน่นอน	๑๖๐
๕.๓ ข้อสงวนสิทธิที่จะยกเลิกคำสั่งทางปกครอง	๑๖๐
๕.๔ การกำหนดให้ผู้ได้รับประโยชน์ต้องกระทำหรืองดเว้นกระทำ หรือต้องมีภาระหน้าที่หรือยอมรับภาระหน้าที่หรือความรับผิดชอบ บางประการหรือการกำหนดข้อความในการจัดให้มี เปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มข้อกำหนดดังกล่าว	๑๖๐
๖. การแก้ไขข้อบกพร่องในวิธีพิจารณา	๑๖๓
๖.๑ การออกคำสั่งทางปกครองที่เจ้าหน้าที่ออกเองไม่ได้ เว้นแต่จะมีคำขอ	๑๖๔
๖.๒ คำสั่งทางปกครองที่ไม่มีผลกระทบใดๆ	๑๖๔
๖.๓ คำสั่งทางปกครองที่ต้องรับฟังคู่กรณีแต่ดำเนินการ มาโดยไม่สมบูรณ์	๑๖๔
๖.๔ คำสั่งทางปกครองที่ต้องให้เจ้าหน้าที่อื่นให้ความเห็นชอบก่อน	๑๖๔

บทที่ ๗ ผลของคำสั่งทางปกครอง	๑๖๙
๑. การเกิดผลของคำสั่งทางปกครอง	๑๖๙
๒. การสิ้นสุดของคำสั่งทางปกครอง	๑๗๐
๓. การแก้ไขรายละเอียดเล็กน้อย	๑๗๒
๔. คำสั่งทางปกครองที่ไม่สมบูรณ์	๑๗๓

บทที่ ๘ การเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง	๑๗๗
๑. หลักพื้นฐานทั่วไป	๑๗๗
๑.๑ ลักษณะของคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่ชอบด้วยกฎหมาย	๑๗๗
๑.๒ การเพิกถอนทั้งหมดและการเพิกถอนบางส่วน	๑๗๘
๑.๒.๑ การเพิกถอนบางส่วนในแง่สาระ	๑๗๙
๑.๒.๒ การเพิกถอนบางส่วนในแง่เวลา	๑๗๙

๑.๓ คำสั่งทางปกครองที่ให้ประโยชน์กับคำสั่งทางปกครองที่ไม่ให้ประโยชน์	๑๘๐
๑.๔ ดุลพินิจที่จะเริ่มการเอง	๑๘๑
๑.๕ กำหนดเวลาที่จะเพิกถอนได้	๑๘๒
๒. การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย	๑๘๒
๒.๑ การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่เป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่งทางปกครอง	๑๘๓
๒.๒ การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่เป็นการให้เงินหรือให้ทรัพย์สินหรือให้ประโยชน์ที่อาจแบ่งแยกได้แก่ผู้รับคำสั่งทางปกครอง	๑๘๓
๒.๓ การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองในกรณีผู้รับคำสั่งทางปกครองมีความเชื่อโดยสุจริตในความคงอยู่ของคำสั่งทางปกครอง	๑๘๓
๓. การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมาย	๑๘๔
๓.๑ คำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งไม่เป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่ง	๑๘๔
๓.๒ คำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่ง	๑๘๕
๓.๓ คำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้เงินให้ทรัพย์สินหรือให้ประโยชน์แบ่งแยกได้	๑๘๖
๔. การเยียวยาประโยชน์ที่เสียหาย	๑๘๖
๔.๑ กรณีการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย	๑๘๖
๔.๑.๑ การเพิกถอนการให้ประโยชน์ที่แบ่งแยกได้	๑๘๖
๔.๑.๒ การเพิกถอนการให้ประโยชน์ที่แบ่งแยกไม่ได้	๑๘๗
๔.๒ กรณีการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมาย	๑๘๘
๕. ความเห็นของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง	๑๘๘
๕.๑ กรณีที่หนึ่ง	๑๘๘
๕.๒ กรณีที่สอง	๑๘๙
๕.๓ กรณีที่สาม	๑๙๐
๕.๔ กรณีที่สี่	๑๙๑
๕.๕ กรณีที่ห้า	๑๙๓

๕.๖	กรณีทีหก	๑๙๗
๕.๗	กรณีทีเจ็ด	๑๙๙
๕.๘	กรณีทีแปด	๒๐๑
๕.๙	กรณีทีเก้า	๒๐๓
๕.๑๐	กรณีทีสิบ	๒๐๕
บทที่ ๙	การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง	๒๐๗
๑.	การยื่นอุทธรณ์และกำหนดเวลาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง	๒๐๙
๑.๑	ผู้ที่มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง	๒๐๙
๑.๒	ผู้ที่จะรับอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง	๒๐๙
๑.๓	กำหนดเวลาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง	๒๐๙
๒.	รูปแบบของคำอุทธรณ์	๒๑๐
๓.	การพิจารณาอุทธรณ์	๒๑๐
๔.	ผลการพิจารณาอุทธรณ์	๒๑๔
๕.	การทูลเกล้าการบังคับ	๒๑๔
๖.	ความเห็นของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง	๒๑๕
๖.๑	กรณีที่หนึ่ง	๒๑๕
๖.๒	กรณีที่สอง	๒๑๖
๖.๓	กรณีที่สาม	๒๑๙
๖.๔	กรณีที่สี่	๒๑๙
๖.๕	กรณีที่ห้า	๒๑๙
๖.๖	กรณีที่หก	๒๒๑
๖.๗	กรณีทีเจ็ด	๒๒๒
๖.๘	กรณีทีแปด	๒๒๓
๖.๙	กรณีทีเก้า	๒๒๓
๗.	แนวคำวินิจฉัยของศาลปกครอง	๒๒๕
๗.๑	กรณีที่หนึ่ง	๒๒๕
๗.๒	กรณีที่สอง	๒๒๖
๗.๓	กรณีที่สาม	๒๒๗

บทที่ ๑๐ การขอให้พิจารณาใหม่	๒๒๙
๑. คำอธิบาย	๒๓๐
๑.๑ ขั้นตอนการพิจารณาคำขอ	๒๓๐
๑.๒ ขั้นตอนการตรวจสอบเงื่อนไขอำนาจที่ให้มีการพิจารณาใหม่	๒๓๐
๑.๓ ขั้นตอนการพิจารณาตัดสิน	๒๓๑
๒. ความเห็นของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง	๒๓๑
๒.๑ ข้อเท็จจริงและข้อหาหรือ	๒๓๑
๒.๒ ความเห็นของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง	๒๓๑
๓. แนวคำวินิจฉัยของศาลปกครอง	๒๓๒
๓.๑ ข้อเท็จจริง	๒๓๒
๓.๒ คำวินิจฉัยของศาลปกครอง	๒๓๓
๓.๓ คำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด	๒๓๓
บทที่ ๑๑ การบังคับทางปกครอง	๒๓๕
๑. การบังคับการตามนิติกรรมทางปกครองในภาพรวม	๒๓๕
๒. การบังคับทางปกครองตามพระราชบัญญัตินี้	๒๔๓
๒.๑ ความหมายของ “การบังคับทางปกครอง” ตามพระราชบัญญัตินี้	๒๔๓
๒.๒ ขอบเขตของการบังคับทางปกครอง	๒๔๔
๒.๒.๑ ในด้านเนื้อหาของคำสั่งทางปกครอง	๒๔๔
๒.๒.๒ ในด้านตัวบุคคลที่จะถูกบังคับทางปกครอง	๒๔๔
๒.๓ หลักการที่สำคัญของการบังคับทางปกครอง	๒๔๕
๒.๔ มาตรการบังคับทางปกครองกรณีคำสั่งทางปกครอง	๒๔๖
ที่กำหนดให้ชำระเงิน	๒๔๖
๒.๕ มาตรการบังคับทางปกครองกรณีคำสั่งทางปกครอง	๒๔๗
ที่กำหนดให้กระทำหรือละเว้นกระทำ	๒๔๗
๒.๕.๑ การจัดการแทน	๒๔๘
๒.๕.๒ การกำหนดค่าปรับทางปกครอง	๒๔๘
๒.๖ การขอความช่วยเหลือจากเจ้าพนักงานตำรวจ	๒๔๘
๒.๗ สิทธิในการอุทธรณ์การบังคับทางปกครอง	๒๔๙
๒.๘ ปัญหาในการดำเนินการบังคับทางปกครองตามพระราชบัญญัตินี้	๒๔๙

๒.๘.๑ ปัญหาเกี่ยวกับองค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองที่จะดำเนินการ บังคับทางปกครอง	๒๕๐
๒.๘.๒ ปัญหาเกี่ยวกับทรัพย์สินที่อยู่ภายใต้การบังคับทางปกครอง	๒๕๑
๒.๘.๓ ปัญหาเกี่ยวกับการยึดและอายัดชำระระหว่างเจ้าหน้าที่ ฝ่ายปกครองและศาล	๒๕๑
๒.๙ ความเห็นของคณะกรรมการวิधिปฏิบัติราชการทางปกครอง	๒๕๑
๒.๙.๑ กรณีที่หนึ่ง	๒๕๑
๒.๙.๒ กรณีที่สอง	๒๕๒
๒.๙.๓ กรณีที่สาม	๒๕๓
๒.๙.๔ กรณีที่สี่	๒๕๕
๒.๙.๕ กรณีที่ห้า	๒๕๖
๒.๙.๖ กรณีที่หก	๒๕๗
๒.๑๐ แนวคำวินิจฉัยของศาลปกครอง	๒๕๙
๒.๑๐.๑ ข้อเท็จจริง	๒๕๙
๒.๑๐.๒ คำวินิจฉัยของศาลปกครอง	๒๖๐
๒.๑๐.๓ คำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด	๒๖๐
บทที่ ๑๒ ระยะเวลาและอายุความ	๒๖๑
๑. ระยะเวลา	๒๖๑
๒. อายุความ	๒๖๔
บทที่ ๑๓ การแจ้ง	๒๖๗
๑. บทบัญญัติของกฎหมาย	๒๖๗
๒. ความเห็นของคณะกรรมการวิधिปฏิบัติราชการทางปกครอง	๒๗๐
๒.๑ ข้อเท็จจริงและข้อหารือ	๒๗๐
๒.๒ ความเห็นของคณะกรรมการวิधिปฏิบัติราชการทางปกครอง	๒๗๐
๓. แนวคำวินิจฉัยของศาลปกครอง	๒๗๑
๓.๑ ข้อเท็จจริง	๒๗๑
๓.๒ คำวินิจฉัยของศาลปกครองกลาง	๒๗๑
๓.๓ คำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด	๒๗๑

บทที่ ๑๔ ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้กฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

- ๑. ปัญหาที่เกิดจากบทบัญญัติของกฎหมาย ๒๗๓
 - ๑.๑ ปัญหาที่บทบัญญัติของกฎหมายไม่ครอบคลุมและไม่คุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนในบางกรณี ๒๗๓
 - ๑.๒ ปัญหาที่เกิดจากการตีความกฎหมายได้หลายนัย ๒๗๗
- ๒. ปัญหาที่เกิดจากเจ้าหน้าที่ของรัฐและระบบราชการในปัจจุบัน ๒๗๙
 - ๒.๑ การขาดความรู้ความเข้าใจในกฎหมายมหาชนของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ๒๗๙
 - ๒.๒ การกำหนดมาตรฐานที่สูงกว่ามาตรฐานการปฏิบัติราชการโดยทั่วไป ๒๘๒

บทที่ ๑๕ ความเชื่อมโยงของกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองกับกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง ..

- ๑. ความเชื่อมโยงกันโดยสภาพของหลักกฎหมายในกฎหมายทั้งสองฉบับ ๒๘๕
 - ๑.๑ หลักกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเป็นฐานที่ศาลปกครองใช้ในการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครอง ๒๘๕
 - ๑.๒ กฎหมายทั้งสองฉบับมีส่วนเสริมซึ่งกันและกัน ๒๘๖
- ๒. ความเชื่อมโยงกันเฉพาะจุดในกฎหมายทั้งสองฉบับ ๒๘๖
 - ๒.๑ การให้ระบุนิติการอุทธรณ์หรือโต้แย้งไว้ในคำสั่ง ๒๘๖
 - ๒.๒ การให้อายุความฟ้องคดีต่อศาลสะดุดหยุดอยู่ ๒๘๖
 - ๒.๓ การพิจารณา “คู่กรณี” ในกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองกับการพิจารณา “ผู้ฟ้องคดี” ในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง ๒๘๗
 - ๒.๔ ค่าทดแทนความเสียหายจากการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองกับการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ๒๘๗

ภาคผนวก

- ๑. พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ๒๙๑
- ๒. กฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ๓๑๕

- ๒.๑ กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติ
วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ (กำหนดหลักเกณฑ์
และวิธีการรับรองความถูกต้องของคำแปลเป็นภาษาไทยของเอกสาร
ที่เป็นภาษาต่างประเทศ) ๓๑๕
- ๒.๒ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙
(กำหนดกรณียกเว้นที่เจ้าหน้าที่ไม่ต้องแจ้งให้คู่กรณีทราบ
ข้อเท็จจริงหรือโต้แย้งก่อนการทำความสั่งทางปกครอง) ๓๑๗
- ๒.๓ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙
(กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจดูเอกสารที่จำเป็น
ต้องรู้เพื่อการโต้แย้งหรือชี้แจงหรือป้องกันสิทธิของคู่กรณี) ๓๑๙
- ๒.๔ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙
(กำหนดเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์) ๓๒๒
- ๒.๕ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙
(กำหนดให้คำสั่งทางปกครองบางประเภทเป็นคำสั่งทางปกครอง
ที่มีผลเมื่อได้แจ้ง) ๓๒๕
- ๒.๖ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙
(กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการยื่นคำคัดค้านเจ้าหน้าที่
ซึ่งมีอำนาจพิจารณาทางปกครอง) ๓๒๖
- ๒.๗ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙
(กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการยื่นคำคัดค้านกรรมการ
ในคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครอง) ๓๒๙
- ๒.๘ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙
(กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการมอบอำนาจของเจ้าหน้าที่
ผู้มีอำนาจพิจารณาใช้มาตรการบังคับทางปกครอง) ๓๓๑

- ๒.๙ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความใน พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ (กำหนดผู้มีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สิน) ๓๓๓
- ๒.๑๐ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความใน พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ (กำหนดจำนวนค่าปรับทางปกครองโดยเจ้าหน้าที่ในแต่ละระดับ) ๓๓๕
- ๒.๑๑ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความใน พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ (กำหนดเจ้าพนักงานที่ไปเป็นพยานในการวางหรือปิดหนังสือ เพื่อแจ้งคำสั่งทางปกครอง) ๓๓๗
- ๒.๑๒ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความใน พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ (กำหนดให้การดำเนินการบางประเภทของเจ้าหน้าที่เป็น คำสั่งทางปกครอง) ๓๓๙
๓. ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง คำสั่งทางปกครองที่ต้องระบุเหตุผล ไว้ในคำสั่งหรือในเอกสารแนบท้ายคำสั่ง ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๓ ๓๔๐
๔. ระเบียบคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองว่าด้วยหลักเกณฑ์ การให้คำปรึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ ๓๔๑
๕. คำแนะนำของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองที่ ๑/๒๕๔๐ เรื่อง หลักเกณฑ์การแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครอง ๓๔๓